

JANUAR 1984

Mit navn: Marie Frederikke Nielsen, ^{født} faldt Jensen, født 02.12.1902

Gift med: Harry Nielsen

født 31.05.1895

Min far: Hans Christian Jensen

født 27.07.1868
død 06.05.1945

Min mor: Anna Katrine Jensen, f. Kristiansen

født 28.10.1878
død 25.04.1955

Søskende: Carl Christian Jensen.

født 15.01.1898

Anders Johannes Jensen

født 03.12.1899
død 17.06.1976

Thorvald Jensen

født 15.04.1905
død 25.11.1983

Else Kirstine Hansen, f. Jensen

født 28.09.1914

Bedsremor: Sofie Kristiansen

født 17.03.1856
død 24.05.1940

Bedstefar: Jens Kristiansen

født 18.07.1851
død 31.05.1937

Min onkel: "Bilpedersen" ^{J.P.} J. C. Pedersen

født 06.02.1881
død 1955

gift med:

Min moster: Jensine (Sine) Pedersen, ^{Ch} f. Kristiansen

født 10.09.1886
død 1967

11)

Jeg vil gerne her fortælle lidt om mit lange liv.

Mit fødehjem ligger ved Parnas, der var til dengang. I dag hedder det vist "Skovsøhus". Her havde jeg saa mine første barndomsaar og herfra husker jeg ikke ret meget.

Vi børn, mine 3 brødre og jeg, legede meget ved søen. Om søndagen fik vi vort pæne tøj paa, og saa sad vi et lille stykke fra stien, som gik rundt om søen, og saa paa alle de spadserende, som gik til "Parnas" for at drikke eftermiddagskaffe.

Jeg kan ogsaa huske, at vi gik paa isen over "Snæversøen" for at komme i "Kinografen", som min onkel "Bilpedersen" startede i 1909.

Senere paa aaret 1909 rejste mine forældre og vi derfra til Egebjerg ved Vetterslev, der ligger i et omraade syd for Ringsted. Jeg var 7 aar nu og begyndte at gå i skole der. Huset var med lidt jord, et Fæste under Sørup, hvor min far arbejdede. Vor jord gik op til skoven og kort derfra løb Susaaen genne de dejlige enge, saa der var mange muligheder for os børn, og børn var der mange af. Det var lidt strengt at vænne sig til.

Vi flyttede derfra i 1916 paa grund af min fars sygdom, Far var blevet slemt medtaget af gigt.

Mine Bedsteforældre, der boede i ledvogterhuset "Sarauwsminde" i Suserupskoven, havde skaffet os et hus, som laa i udkanten af skoven. De regnede saa med hjælp fra min mor og mig. Vi kom dertil i marts, og det blev så min første sommer i Suserupskoven. Samtidig passede jeg min skolegang i Lynge.

Jeg vil nu fortælle lidt om mine bedsteforældre. Min bedstemor var født i huset "Sarauwsminde". Hendes forældre var de første beboere i huset der. Dem kender jeg ikke navnene paa. Foruden min bedstemor blev der født en pige mere. Desværre døde deres far kort efter, og deres moder maatte flytte derfra. Der skulle en ny ledvogter dertil. Hun flyttede til et hus ved "Parnas" som hjælp for en enkemand med 4 børn. Hans navn var Niels Sørensen.

Her voksede min bedstemoder saa op. Som ung pige var hun ude omkring paa nogle herregaarde som barnefrøken, bl. a. paa "Frederikskilde". Paa en af disse gaarde traf hun min bedstefader, som var herskabskust. Saa vidt jeg husker hed gaarden "Ottestrup" og laa vist nok i omraadet mellem Ringsted, Køge og Haslev.

Min bedstefader var født i Tørslev 18.7.1851.

De blev viet den 7. december 1878 og bosatte sig i Borød, i et hus der laa ud for, hvor vejen gaar hen til "Parnas".

Min bedstefader fik arbejde i skoven, og efter 7 aar søgte de saa stillingen som ledvogter i Suserupskoven. Stillingen var dengang med pension, fri læge, gratis brændsel og kun en lille husleje.

111
Min bedstemoder var saa kommet tilbage til sit barndomshjem.

Der blev solgt vand til kaffe og lejet kopper ud. Nogle aar senere fik de bevilling til at sælge kaffe, skattefrit øl og sodavand. Senere fik de ogsaa bevilling til pilsnerøl.

Min bedstemoder var meget sparsom i det daglige, men overfor gæsterne blev der ikke sparet. Der blev gjort meget for, at der var rent og pænt omkring huset ved bordpladserne.

Inde skurede vi med halmvisk i en blanding af soda, sand og aske.

Min bedstefader havde 1 hest, 2 køer, 1 gris og høns til eget brug. Der var ogsaa 1 stor hund og en gammel rød hankat samt 1 ged.

Vi kærnede selv smør og lavede ost. Ja der var meget arbejde, ingen fridage eller ferie. Dog holdt jeg af at være der. Bedste var meget flittig, sad sjældent ned og spiste. Den eneste tid, hun tog sig, var naar søen var spejlblank, saa Tjustrup Kirke spejlede sig i søen. Saa stod bedste og jeg på verandaen og var enige om, at ingen steder kunne der være skønnere.

Alt er dog ikke ene idyl. Bedste fødte 7 børn. 1 dreng døde efter i 6 aar at have ligget syg af Tuberkulose, heraf med saar over hele kroppen i meget lang tid. Han blev 13 aar gammel.

Medens han laa syg, døde 1 lille pige kun 4 aar gammel af Difteritis (Halssyge kaldte man det dengang) efter kun faa dages sygdom. Det var smaat med lægevidenskaben dengang. 1 dødfødt barn fik de ogsaa, og 1 plejebarn kom der til.

Min mor, der var den ældste var der hjemme og hjalp til indtil hun blev gift 19 aar gammel. Min far var dengang Forkarl paa "Suserupgaarden". Han stammede fra Næsby.

Min bedstefader købte huset ved søen i Borød til dem. Gamle Niels Sørensen boede der stadig, og han fulgte med i købet.

Mine bedsteforældre fik 40 aar i Suserupskoven. 40 dejlige aar, de elskede at være der, de var et meget afholdt værtspar. Der kom altid mange stamgæster, og de havde bevilling paa livstid.

Desværre blev de sagt op på falske papirer og måtte forlade dette dejlige sted i 1928. De flyttede saa til Lyngø, hvor de havde købt et lille hus.

Som tidligere omtalt hjalp jeg til i skoven i 1916, samtidig med, at jeg gik i skole i Lyngø. Om vinteren gik jeg til præst og blev konfirmeret om foråret i 1917. Dem efterfølgende sommer var jeg igen i skoven, men 1. november kom jeg under stor protest til en gammel gaard i Borød, som min onkel "Bilpedersen" havde købt. Der var jo krig, og det var spekulationstider. Sommeren efter kom jeg igen i skoven, hvor jeg jeg var til 1. november, hvorefter jeg fik plads paa Sorø Akademi.

Det første aar på Akademiet arbejde jeg i køkkenet som hjælpepige, derefter blev jeg privat stuepige hos fru Kisbye, økonomfruen. Det var jeg 1/2 aar. Fruens mand var død om sommeren, så fruuen skulle rejse derfra om foråret 1920. Samtidig forlod flere af os piger Akademiet og blev spredt for alle verdenshjørner. Det var en meget trist dag i mit liv.

Jeg rejste hjem til mine forældre, og kørte til Sorø, hvor jeg lærte at sy hos Crome og Goldsmidt. Her var jeg saa indtil 1. november, hvor jeg rejste til en mindre herregaard "Assendrup" ved Haslev, hvor jeg lærte husholdning. Det var en dejlig tid. Der var saa skønt. Susaaen løb igennem parken. Den 1. maj aaret efter, rejste jeg til en større gaard paa Fyn. Til denne gaard hørte der en skov, hvor der rislede en stor bæk. Saa indtil nu har jeg altid kunnet se paa træer og vand. Som man kan forstaa, holdt jeg uendelig meget af naturen. Jeg var der 1 aar og kom saa tilbage til Suserupskoven.

Den sommer traf jeg saa min mand, Harry der paa det tidspunkt var 27 aar. Han var Forkarl paa Suserupgaarden, der dengang ejedes af Proprietær Knud og Cai Bay. Det var en dejlig familie, og vi har haft forbindelse med dem lige indtil julen 1982, hvilket vi har haft meget glæde af.

X Harry og jeg blev gift i 1924. Vi købte huset "Sølyst", der ligger paa banken, ved vejen til til Suserupskoven. Fra huset havde vi den skønneste udsigt over Tjustrup Sø og By, med de bagvedliggende marker.

Harry arbejde på savværk. De første aar sejlede han med baaden fra Suserupskoven til Næsbyholm Fiskerhus, som laa ved Susaaens udmunding i Tjustrup Sø, for skovgæster, som saa kunne spadserere til Slottet og gaa i parken. Den baad satte min onkel "Bilpedersen" i Søen omkring 1903-4.

Vi elskede at bo paa "Sølyst". Vi fik 5 1/2 aar der, men maatte saa desværre flytte derfra paa grund af svigtende helbred. Vi fik 1 søn Aage, der i dag bor i Næsby paa Fyn.

Vi flyttede saa til Søndergade i Sorø, hvor vi boede i 2 aar.

I dag bor vi en dejlig beskyttet bolig, Røde Kors i Sorø.

Vi er i dag henholdsvis 81 aar og 88 aar, og kan se tilbage paa et langt liv.

MARIE